

3. **Форми взаємодії держави та інститутів громадянського суспільства у протидії поширенню корупції в Україні : аналіт. Зап. — [Електронний ресурс] — Режим доступу до сайту : www.niss.gov.ua/monitor/juni08/06.htm**
4. **Противодействие коррупции организациями гражданского общества: из опыта реализации программы «Партнерство в противодействии коррупции» // Проект «Сприяння активній участі громадян у протидії корупції в Україні «Гідна Україна». — [Електронний ресурс] — Режим доступу до сайту : www.pace.org.ua/images/cd/5**

БЛОКУР Є. І.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри адміністративного і фінансового права,
кандидат юридичних наук

ЩОДО КАТЕГОРІЇ «АДМІНІСТРАТИВНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ» У ДОКТРИНІ УКРАЇНСЬКОГО АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

У світлі сучасних реформотворчих процесів в Україні зростає необхідність удосконалення внутрішньої технології публічного управління. У процесі здійснення сучасної публічної управлінської діяльності вкрай необхідним є використання інструментарію менеджменту з урахуванням особливостей адміністративної сфери (сфери публічного управління). Науковцями останнім часом опубліковано значне число статей, наукових та науково-методичних розробок, присвячених переходу на нову парадигму управління суспільством та оновленню поняттєвого апарату науки адміністративного права та державного управління у зв'язку з входженням України у європейський та світовий освітній і науковий простір. Але як із більшості теоретичних питань, одностайності думок щодо розуміння категорії “адміністративний менеджмент”, її визначення, сутності не простежується.

У сучасній науковій літературі трактування терміну “адміністративний менеджмент” можна звести до двох найбільш загальних. Перше — визначення адміністративного менеджменту як “адміністративно-державного управління”. Так, адміністративний менеджмент — суспільна наука, яка вивчає державне управління, управлінські процеси, взаємовідносини між органами виконавчої влади, а також їх взаємодію із зовнішнім середовищем [1, с. 23-26]. За іншого, не менш розповсюдженого розуміння, адміністративний менеджмент визначається як “один із основних напрямків сучасного менеджменту, що вивчає організаційно-розпорядницькі форми управління” [2, с. 31]. Щодо розуміння менеджменту як адміністративно-державного управління, вба-

чається за необхідне відмежування терміну “менеджмент” від терміну “управління” та “адміністрування” в контексті публічної сфери (наприклад, “публічне управління”, “публічне адміністрування” тощо). У діяльності із публічного управління, публічного адміністрування вбачається більш широка за функціональним та змістовним критерієм діяльність. Що ж до визначення адміністративного менеджменту як організаційно-розпорядницьких форм управління, слід вказати що, адміністративний менеджмент, розглядається як цілеспрямоване управління, цілями якого є в першу чергу ефективність і дієвість. Менеджмент є обширнішим поняттям, ніж форми управління, яке поширюється одночасно на три сфери: процес (планування, рішення, здійснення, контроль); структуру (організація, розподіл), кадри (керівництво), а не просто є однією з форм управління.

При розкритті категорії “адміністративний менеджмент” необхідно взяти до уваги, що в останні десятиліття один із основних підходів до покращення якості та підвищення ефективності публічного управління, який сформувався, — є запровадження “нового публічного менеджменту” у сфері публічного управління. Новий адміністративний (публічний) менеджмент у цьому контексті — це особливий, запозичений із бізнесу стиль управління у публічній сфері, побудований на засадах змагальності та відкритості і зорієнтований на критерії ефективності, результативності, рентабельності та якості послуг для населення. Новий публічний менеджмент апелює до наближення управління до людей, суспільства, та направлений на подолання бюрократичних крайнощів через запровадження елементів бізнес-менеджменту, звернення до властивої йому раціональності. Отже, адміністративний менеджмент є сучасним стилем публічного управління, явищем універсальним і притаманним всім державам. Його розуміння в різних країнах є неоднаковим і значною мірою різниться між собою. На його зміст впливають історичний та політичний досвід народу певної країни, рівень його економічного і суспільно-політичного розвитку, національні традиції, ментальність та багато інших факторів.

Також у науковій літературі часто теорію адміністративного менеджменту розглядають як міждисциплінарну науку (на перетині теорії політики та менеджменту). До її розвитку активно долучали досягнення інших гуманітарних наук: соціології, філософії, психології. Проте хотілося б наголосити про існування тісного зв'язку з наукою адміністративного права. Неможливо не пов'язати адміністративне право та адміністративний менеджмент у світі реформування публічного управління. Ефективність управлінських рішень як критерій компетенції держслужбовців, переорієнтація кадрового забезпечення вітчизняного публічного управління на міжнародні стандарти є можливими тільки за рахунок впровадження інноваційних інструментів адміністративного менеджменту, яке таким чином, виступає об'єктивною необхідністю у ефективному розвитку України. Відповідно особливості сти-

лю управління у публічній сфері, іншими словами адміністративний менеджмент, необхідно розглядати як дотичну до доктрини сучасного адміністративного права, бо всі принципи та механізми ефективної публічно-управлінської діяльності повинні бути відображені у повноваженнях, компетенції, методах діяльності суб'єктів публічного управління. Відповідно дані трансформації породжуватимуть певні зміни вектору й методів адміністративного права загалом.

Так, на сучасному етапі розвитку адміністративного права вбачається результативним розгляд та вирішення наступних питань із використанням інструментів адміністративного менеджменту як нового сучасного стилю публічного управління: по-перше, це пошук раціональних способів організації публічного управління на трьох рівнях: національному, регіональному та місцевому. По-друге, проблеми, пов'язані з підготовкою та добором управлінських кадрів. По-третє, питання вдосконалення функціонування механізму публічного адміністрування, а саме: розробка теорії прийняття державних рішень та політичного лідерства; методів адміністративно-державного управління в кризових і конфліктних ситуаціях тощо.

Список використаної літератури:

1. Новіков Б.В. Основи адміністративного менеджменту: навч. посіб. / Б.В. Новіков, Г.Ф. Сініюк, П.В. Круш – К. Центр навч. літ., 2004. – 560 с.
2. Фомичев А.Н. Административный менеджмент. учеб. / А.Н. Фомичев. – М. Дашков и К, 2006. – 228 с.

ЛАВРЕНОВА О. І.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри адміністративного і фінансового права,
кандидат юридичних наук

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРОЦЕДУРИ ПОДАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПЕТИЦІЙ, АДРЕСОВАНИХ ОРГАНАМ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Електронні петиції є ефективним інструментом сучасного демократичного ладу у багатьох розвинутих країнах. Він дозволяє побудувати діалог між активною частиною населення та владою з актуальних проблем у різних сферах життя. З прийняттям у 2015 р. змін до Закону України «Про звернення громадян» цей різновид звернення було впроваджено і в нашу правову систему.